

ÁLDÁS, BÉKESSÉG!

„Tebenned bízunk eleitől fogva” (90. zsoltár)

Szeretettel köszöntöm az olvasókat!

Talán többen emlékeznek rá, évekkal ezelőtt Református Harangszó címmel több kísérletet tettünk arra, hogy a Dunaharaszti és Taksonyban élő reformátusságot elérjük, megszólítsuk, s az újságon keresztül egy ablakot nyissunk közösségi életünk örömeire és kihívásaira. Minden megjelenő számnak akkoriban nagyon örültünk, ám a gyülekezeti életünk folyamatosan szaporodó eseményei egy idő után nem tették lehetővé, hogy lapunkat megjelentessük.

Az elmúlt esztendőben az Úr Isten több testvérünk szívére helyezte gyülekezeti lapunk megjelentetésének fontosságát, s a megszólítottágból tervezés, majd új szerkesztőségi stábalakítás és munka lett. Ennek az új kezdetnek az első gyümölcset tarthatjuk most a kezünkben. Kérem az új olvasókat, fogadják olyan szeretettel, mint amilyen szeretettel és odaadással készítették gyülekezetünk tagjai „áldást és békességet” kívánva.

A 2009-es esztendő világszerte egyházalapító reformátor elődünk, Kálvin János születésének 500. éve alkalmából „Kálvin emlékévé”. Európa és a világ nem is gondolnánk mennyi mindent köszönhet a protestantizmusnak és ezen belül is a kálvinizmusnak. Hálásak vagyunk azért, hogy Kálvin János, a maga hatalmas tehetségét odaszánta Istennek, s ennek az áldásaiból még mi is részesülhetünk.

Gyülekezetünk a Kálvin emlékévéhez úgy csatlakozik, hogy istentiszteleteink kezdetén Kálvin János imádságát együttesen és fennhangon mondjuk el. Emellett egy Kálvin János munkásságával foglalkozó sorozatot is indítottunk, amiről a lap hatodik oldalán részletesebben is olvashatunk.

Böjt harmadik vasárnapját is elhagytuk már, amikor ezeket a gondolatokat papírra vetem. Még három hét és a nagypénteki csodát illetve a húsvéti reménységet ünnepelhetjük.

Sokak gondolataiban csak feltámadás napja ünnepnap, pedig kereszthalál nélkül nincs feltámadás. A csoda nagypénteken kezdődik, amikor is Isten Fia az emberek kezei közé adja magát, hagyja hogy emberi torzóvá tegyék, s belégázoljanak mindabba, amitől az ember embernek mondhatja magát. Milyen hatalmas csoda, hogy Isten, akinek csak egy szavába kerülne rendet teremteni maga körül, eltűri mindezt miérettünk?

Ez a nap semmiképpen nem lehet olyan, mint a többi! Nagypéntek akkor is kiemelkedik a hétköznapok szürkeségéből, ha államilag nem elismert ünnepnap. Ezért arra buzdítunk minden magát keresztyén hívő embernek valló testvérünket, hogy a szabadságából egy napot áldozzon fel, s ezt a napot ilyen módon is szentelje meg. Ha Isten a kereszthalálat is vállalta értünk, akkor igazán a részünkről ez nem lehet túl nagy áldozathozatal.

A húsvéti istentiszteleti rendről lapunk hátsó oldalán tájékozódhatunk. Remélve, hogy az istentiszteleteinken köszönhetjük egymást, áldást és békességet kívánok lapunk minden olvasójának:

Faragó Csaba, lelkipásztor

Kálvin János imádsága

„Úr Isten! Örökkévaló és mindenható Atyánk! Íme egybegyűltünk itt, és a szentek egységében, az angyalok és idvezült lelkek társaságába, s trónusod elé visszük áldozatunkat. Megvalljuk és megismerjük szent Felséged előtt, hogy mi szegény bűnösök vagyunk, bűnben fogantatva hajlandók minden rosszra, és soha meg nem szűnünk áthágni szent rendeléseidet. Mikor ezt cselekedjük, igazságos ítéletdből romlást és kárhozatot vonunk magunkra. Mindazáltal, Uram, bánjuk, hogy Téged megbotránoztattunk, s kárhozzatjuk magunkat és bűneinket, igaz bűnbánattal kérve, hogy a te kegyelmed jöjjön segítségül minékünk. Alázattal kérünk, szerető, irgalmas Atyánk, hogy könyörülj rajtunk. Töröld el bűneinket, növeld és sokasítsd meg rajtunk napról napra Szentlelked ajándékait, hogy igaz bűnbánatunk teremje a megtérés gyümölcseit, amelyek kedvesek Te előtted. Vallást teszünk azért a te színed előtt, hogy egyszülött fiadba, a mi Urunk Jézus Krisztusba vetjük egyedül hitünket és reménységünket, bizonyosan lévén afelől, hogy hit által részeseivé lehetünk a te benne kijelentett kegyelmednek, melyet adj meg nekünk itt és az örökkévalóságban, az Ő nevéért.

Ámen.”

„A RÉGIEK ELMÚLTAK, ÉS ÍME ÚJJÁ LETT MINDEN” (II. Kor. 5.17)

Szeretettel ajánljuk lelkészünk, Faragó Csaba 2009. január 4-én, az új év első vasárnapján elhangzott igehirdetésének rövidített változatát. Szerkesztette Váczi Gábor.

A 2009 esztendőben az istentiszteleteken és még inkább a bibliaóráinkon többen szeretnénk foglalkozni az istentisztelet kérdésével. Szeretném, ha mire ez az évünk is véget ér, tudatosabban tudnánk egy-egy vasárnapi istentisztelet megélni, úgy hogy pontosan tisztában vagyunk azzal, mit miért teszünk. Miért állunk fel és miért ülünk le? Miért teszünk ígéretet különösen is a sákramentumoknál? Miért azt a liturgiai rendet használjuk, amelyben állunk a mai nap is? Milyen szerepe van a liturgiának az istentiszteleteinken?

A mai nap mintegy nyitányként is ennek az együtt való gondolkodásunknak is egészen az alapokig szeretnék visszamenni! Arra a kérdésre keressük együtt a választ, hogy miért és kiért is tartunk istentiszteletet!

I, A ZSIDÓ NÉP

A zsidó nép a tíz parancsolat negyedik parancsolatának engedelmeskedve kezdte megtartani a szombatnapokat. Ez a nap számukra ünnepnap volt, amikor is a Teremtő Istent ünnepelték, aki mindeneket olyan csodásan szava által létre hívott.

Más oldalról ugyanezen a napon az Úr Istent nemcsak a teremtéséért magasztalta, hanem ahogy itt a Mózes V. könyvében olvastuk a Szabadító erejéért is! Az egyiptomi szolgaságból való kijövetelben ez a nép a maga bőrén tapasztalhatta Isten mennyivel nagyobb e világ minden hatalmasságánál, a csúcshatalmáknál is, és mennyivel nagyobb e világ minden istenénél.

A szombat nap ünnepnap volt! Ünnepelni pedig soha nem lehetett egyedül, magányosan! Sőt még úgy is igen nehéz, hogy csak ketten vannak együtt. Az ünnep igazán közösségben ünnep.

Példának okáért egy karácsonyi ünneplést a két időszűdő szülő is próbálhat megtartani, de az igazából csak akkor lesz öröme, ha az egész család, minden gyermek és unoka együtt van. Ugyanígy van ez az Isten ünneplésekor is. Az Atya Istent sem lehet szétszórta ünnepelni, hanem csak együtt. Mert Ő is bizony abban leli örömét, ha az Ő gyermekei, mind együtt vannak.

Éppen ezért a kezdetek-kezdeté óta az ünneplés nem abból állt pusztán, hogy szépen megterítették az asztalt, aztán az asztal mellett elmondták egy ünnepi fohászt, hanem hogy közösségbe mentek. A közösséges szombat napokon a zsinagógák várták a népet, a nagyobb ünnepeken pedig évente háromszor igyekezett mindenki távolságtól függetlenül a jeruzsálemi templomba, hogy ott áldozatot mutasson be.

A Márk evangéliumában arról olvashatunk, hogy amikor az Úr Jézus elment Kapernaumba, „**a szombati napon azonnal a zsinagógába ment.**” Érdekes, hogy még Ő is komolyan vette a szombatot. Érdekes, hiszen, ha valaki, akkor Ő azt mondhatta volna: Isten Fiaként rám nem vonatkozik a negyedik parancsolat! Én nyugodtam maradhatok ezen a napon otthon és pihenhetek. Közösségben vagyok vasárnaptól-péntekig, ki vágyik még szombaton is emberek közé. Egy kis nyugtot szeretnék! Vagy, mert a farizeusok állandóan vizsgáztatták mondhatta volna: indítok egy

házi bibliakört. Függetlenítjük magunkat a tanítványainkkal a zsinagógai ünnepléstől.

Az Úr Jézus megtehetette volna ezt, de nem tette. Inkább akart a példájával elől járni és megmutatni azt, hogy mennyire illene komolyan venni Istennek minden rendelkezését.

II, A KERESZTYÉNSÉG NAP VÁLTÁSA

Az Úr Jézus tanítványai Krisztus feltámadása után legelőször két napot is ünnepeltek: megtartották a szombatot, de ugyanakkor a hét első napján összegyűltek. Egy idő elteltével azonban már csak a hét első napját, vagyis a vasárnapot hagyták meg.

Miért? Fontos, hogy értsük, mert különben a szombatiszták igen gyorsan bebizonyítják, hogy az ő vallásuk az igazi, s mi tévelygünk.

A vasárnapi ünneplésre való átállásnak az volt az oka, hogy a keresztyének ráébredtek az Úr Jézus kereszthalálával és feltámadásával nagyobb csoda történt, mint amire eddig a teremtés és az egyiptomi fogságból való szabadítás végett emlékeztek.

Jézus Krisztussal egy új időszámítás, egy új kezdet, a földi életnek mennyi dimenziói nyíltak meg. Szombaton csak a teremtést ünnepelték, vasárnap viszont az új teremtésért adta hálát. Ádámban, az első emberben az emberiség prototípusát látjuk, Jézusban viszont egy új „prototípus, egy új ember a második Ádámért jelent meg!

II. Korinthusiakhoz írt levél 15. rész 45-49 versei: „**Az első Ádám élőlényé lett, az utolsó Ádám pedig megelevenítő Lélekké. De nem a lelki az első, hanem a földi, azután a lelki. Az első ember földből, porból való, a második ember mennyből való. Amilyen a földből való olyanok a földiek is és amilyen a mennyből való, olyanok a mennyiek is. És amint viseltük a földinek a képét úgy fogjuk viselni a mennyeknek a képét is.**”

Jézus Krisztusban már nem egyszerűen a teremtést, hanem az új teremtést ünnepeljük mi keresztyének. „**Ha valaki Krisztusban van új teremtés az, a régié elmúltak és íme újjá lett minden.**” II. Kor. 5.17

III, NAPJAINKBAN HOGYAN ÉLJÜK MEG

Mindezek után térjünk rá napjainkra! Mi maradt meg nekünk mindazokból, amit elmondtam. Maradt valami? Ünnepnap a vasárnap? Az Úrnapja a vasárnap? A feltámadt Krisztust ünnepeljük, aki számunkra új teremtést hozott? Közösségbe igyekezünk?

Kedves testvérek! Én úgy látom, talán még soha nem volt az emberiség olyan én központú, mint a mai individualista világunkban. Természetesen mindig is egoisták voltuk mi emberek, de azért a közösségeknek, úgy a családnak, mint a nagyobb közösségeknek meg volt a tisztelete. Manapság ez nem igen mondható el. A világlétkörében csak az én van: s minden egyéb nem számít!

Ez a lelkiség, szemlélet pedig természetesen kihatással van ránk keresztyénekre is. Valahogy nagyon átféltük, a magunk ízlésének, kényelmének megfelelővé tettük az ünnepnapjainkat.

Alázat és tanúság

Krisztusban Szeretett Testvéreim!

Amikor néhányan a gyülekezetünkben összeültünk, hogy a helyi reformátusság képviselőinek fórumát megteremtendő, egy kb. negyedéves időszakot összefogó és a következőre előremutató, valamint általános értékeket újra megelevenítő folyóirat kereteiről beszéljünk, akkor állandó rovatok szükségességét is támogattuk. Ilyen visszatérő olvasmányként kínáljuk kedves olvasóinknak az „...ami megragadott” címet viselő, egy-egy Istentiszteletet a hallgató szemével-szívével láttató rovatunkat.

2008. december 21. Vasárnap. Advent utolsó vasárnapja. Jámbor Tibor és Badacsonyi Ági Kislányát kereszteljük. Hanna. Tágra nyílt szemekkel nézi a Karácsonyfát, a sercegeve lobogó négy gyertyát, hallgatja a sokadalom fogadalmát-énekét. Békésen fogadja az áldást osztó kezet. Tiszteletesünk karjaiban, biztonságban körüljár a templomban. Isten Hozott! – hangzik a padsorokból. Isten éltesse! – kívánjuk mindannyian. Aztán, ahogy az imádsághoz elcsendesedünk, visszarepülünk az időben. Ott állunk a Jordán partján, csodálkozva nézve, amint egy ember vízzel fürdeti a megtisztulni vágyókat. János az, Erzsébet és Zakariás fia. Sokak szerint a Messiás. De nem. Ő maga mondja: „Én vízzel keresztelek. De közöttetek áll az, akit ti nem ismertek, aki utánam jön, és akinek saruja szíját megoldani sem vagyok méltó.” (Ján.1,26-27)

Belém nyilall a felismerés. Adventben Jézus születését várjuk, de gondolunk-e vajon rá, hogy már az érkezésénél megtagadnak Tőle egy rendes szobát, egy tiszta ágyat? Hogy alig jött még a világra, már menekülnie kell üldözői elől? Hogy nem természetes – hanem valóban Isteni - az az alázat, amivel készül küldetésének kezdetére és bevezetésére? Gondolunk-e rá, hogy amíg mi magunk (akkor és most is) a megoldásokat sokkal inkább várjuk egy mágikus erejű csodalénytől, aki azonnal és erővel mindent helyre rak, addig a szelíd Jézusnak az erőtlenségben van az ere-

je? ALÁZAT és TANÚSÁG. Ez a két kulcsszó számomra. Alázatot szeretnék tanulni Jézustól, aki noha bármit és bármikor megtehetett, alázattal kivárta az időt, melyet a Mennyei Atyától kapott. Tanúságtételt Keresztelő Jánostól. Róla olvassuk, és úgy szeretném én is magamra venni: „Ő tanúként jött, hogy bizonyosságot tegyen a világosságról, és hogy mindenki higgyen általa. Nem ő volt a világosság, de a világosságról kellett bizonyosságot tennie.” (Ján.1.7-8) Mert ma is ez a feladat. Jézus útján járni alázatban. Imádságban, cselekedetekben, gondolatban és beszédben erről az életről vallani igaz szívvel.

Horváth Csaba

Horváth Csaba

ALÁZATBAN

Ember!

Miért bujdokolsz a Nagy Isten elől?

Hiszen mindent lát,

S mielőtt még a világra jönnél,

Ő már megjelöl.

Kiválasztott. Terve van veled,

Hát mért rugódozol?

Hiába ficáncolsz.

Mint pajkos vadlovat, téged is betör.

Ember!

Maradj alázatban,

És ne akarj megszökni a Nagy Isten elől!

Dunaharaszti, 2006. január 2.

(folytatás a 2. oldalról)

1, Mert hányan is vannak úgy, hogy ma van kedvem elmegyek istentiszteletre. Ma nincs kedvem, ma sok dolgom van, ma nem megyek. Csendesesen kérdelem: hol van ebben a szemléletben az Isten? Hol van az Ő tisztelete?

2, Aztán, hányszor válik az istentisztelet emberi teljesítmények áldozatává? Ezt a lelkészt szeretem, egész értelmesekeket szokott mondani, akkor megyek. Azt a lelkészt unom már, inkább maradok.

Hát a lelkésztől szól az istentisztelet? Akkor az nem egyéb, mint előadás! Mint showműsor!

Gyerekként sokszor megéltem, hogy eljöttem az istentiszteletre, de kicsi voltam még, nem értettem igazából miről van szó. Ez zavart is. De a végén örültem, ha mást nem legalább egy áldást kaptam. S azt mindenképpen tudtam: én azzal tiszteltem az Istent, hogy eljövök, itt vagyok!

Nem sorolom tovább a negatív példákat, bőven lenne

még belőle. Inkább az ige hirdetés pozitív üzenetében szeretnék benneteket kedves Testvérek megerősíteni:

A vasárnap számunkra keresztyén emberek számára Jézus Krisztus feltámadása miatt ünnepnap, örömnep. Őmiatta teszünk meg bizonyos dolgokat, és Őmiatta hagyunk el másokat.. Ezt a napot úgy tudjuk megszentelni leginkább, ha együtt ünneplünk mindazokkal, akik Megváltó Uruknek vallják Krisztus és Atyaként szólítják meg a Teremtőt! Nemcsak a saját közösségünkben itt Dunaharaszti-ban, hanem bárhova utazzunk is. Ha van templom keressük fel! A templomban tudjuk együtt a legméltóképpen kifejezni hódolatunkat, dicséretünket, itt együtt tudjuk kérni továbbra is Isten bűnbocsátó kegyelmét, megerősítő, megújító erejét.

Ez a nap és maga az istentisztelet is nem rólunk szól, hanem úgy ahogy a nevében is benne van: az Úr Istentől.

Áldott legyen az Ő neve most is mindörökké Ámen.

„Ti magatok is mint élő kövek épüljétek fel lelki házzá...” (1.Péter 2:5.)

Taksony a Dunaharaszti Református Egyházközség szörványgyülekezete. A máig katolikus többségű nagyközségben a rendszeres hitélet 1950 körül kezdődött el, főképp a Felvidékről idetelepített reformátusok buzgólkodása által. Eleinte az iskolában tartották az istentiszteleti alkalmakat. Mikor ennek lehetősége megszűnt, nem maradt más, mint családoknál összegyűlni. Istennek legyen hála érte, hogy mindig voltak, akik a nehézségek ellenére otthont adtak a közösségnek, hogy gyakorolhassa református keresztyén hitét.

Fontos lépés volt a gyülekezet életében, mikor 1980-ban újra indulhatott a hitoktatás az iskolában, hiszen a szülők bátran kiálltak gyermekeik hitben való nevelése mellett. Egyre erősödött az az igény is, hogy a jövő egyháza számára imaház, istentiszteleti helyiség épüljön.

1987. szeptember 6-án gyűlhetek össze először a taksonyi reformátusok a Virág utcában, az akkor még üres telken, hogy Isten segítségét kérjék a gyülekezeti ház építéséhez, és megtapasztalhatták, hogy az építkezéssel együtt a lelki ház, a gyülekezet is épült. Egyre több református család kapcsolódott be a munkákba, és vett részt a közösség életében. A gyülekezet tagjai nemcsak az építkezés költségeinek előteremtését vállalták, hanem hordták a téglát, emelték a falakat, rakták a cserepet, végezték a különböző szakmunkákat is. A római katolikus családtagok és ismerősök is eljöttek segíteni. A taksonyi hívek adománya-hoz járult a dunaharaszti anyaegyház, a környező gyülekezetek, holland és német testvérek valamint az egyházmegye támogatása is. 1992. május 24-én már saját harangja hívogatta Taksony reformátusságát az új gyülekezeti házba, és együtt adtak hálát az Úrnak, hogy megsegítette fáradozásait.

Taksonyban az 1990-es évekig kb. 200 reformátust tartottak nyilván. Mára az ország minden tájáról és a határon túlról itt letelepedett reformátusok száma közel 500 fő. Mivel szörványgyülekezet, így a mindenkori dunaharaszti lelkipásztor látja el a taksonyi hívek gondozását is. A vasárnapi istentisztelet mellett havonta házi bibliaórát, hetente ifjúsági bibliaórákat tart. Az óvodások és az iskolában az alsós és felsős diákok hittanórákon ismerkedhetnek meg Bibliával és a

református hagyományokkal. A gyermekek tanévnyitó és tanévzáró istentiszteleteken, karácsonykor, anyák napján maguk is megmutathatják a gyülekezetnek, hogy mit növekedtek hitben, szeretetben, tudásban. A konfirmációs felkészítés Dunaharaszti-ban történik. A fiatalok számára játszónapokat és hittanos tábor szervezünk.

A taksonyiak rendszeresen részt vesznek bibliaórákon, ökumenikus imahetekken, női és férfi csendesnapokon, evangelizációkon Dunaharaszti-ban is.

Folyamatosan zajlik a gyülekezetépítés. Személyesen igyekszünk felkeresni a Taksonyban élő, de a gyülekezethez még nem csatlakozott reformátusokat, s építjük tovább a lelki házat.

Szathmári Éva

Kedves Testvérek!

Talán már többen is hallottak róla, hogy Faragó Csaba nagytiszteletű úr kezdeményezésére tavaly, szeptember 28-án, a taksonyi református imaházunk „technikai adottságait kihasználva” útjára indítottunk egy **filmklubot**, melynek én lehetek a gazdája.

Terveink szerint kéthavonta találkozunk. Nemcsak azért, hogy addig esetleg még nem látott filmeket nézhessünk meg, hanem leplezetlen célunk, hogy a filmművészetnek a világ sokszínűségét ábrázoló remekei hozzásegítsenek minket saját gyülekezetünk sokszínűségének felfedezéséhez is. Hogy esetleg megismerhessük azon testvérek véleményét, akikkel eddig még – úgymond – nem volt „okunk” beszédbe elegyedni a vasárnapi köszönésen kívül. Hogy alkalmunk lehessen rájönni, hogy milyen hasonlóan gondolkodunk – vagy éppen ellenkezőleg hálát adhasunk Istennek, hogy testvérünk segítségével megismerhetünk egy másik, de a sajátunkéval egyenértékű nézőpontot is.

A tavalyi programban a Tűzszekerek és A misszió című filmeket néztük meg, illetve ráadásként a gyülekezet legifjabb tagjait a Nanny McPhee – A varázsdada című film levetítésével leptük meg karácsony előtt. A következő oldalon olvashatják az idei félre tervezett alkalmainkat. Minden esetben vasárnap délután, 16 órakor, a taksonyi református imaházban tartjuk a vetítésüket.

Szeretettel hívok mindenkit. Azokat is, akik már látták valamelyik filmet, és tetszett nekik – vagy nem tetszett, és el szeretnék mondani, miért nem; és hívom azokat is, akik nem ismerik ezeket az alkotásokat, de felkeltették az érdeklődésüket – vagy csak egyszerűen szeretnék egy „jót beszélgetni” velünk.

Bozsoki Artúr

A DUNAHARASZTI REFORMÁTUS HÁZASKÖR MEGALAKULÁSA ÉS MŰKÖDÉSE

„Ha embereknek vagy angyaloknak nyelvén szólok is, szeretet pedig nincs énbennem, olyanná lettem mint zengő érc és pengő cimbalom” (A szeretet dicsérete – Pál I. lev.)

2005. januárjában Draskóczy Ildikó és Bényi Zoltán, gyülekezetünk tagjai, kezdeményezték a Dunaharaszti Református Házaskör megalakulását, majd kiindulásként 2005. január 29-én Faragó Csaba, lelkipásztorunk felkérésére megszervezték az I. HÁZASPÁRI CSENDESNAPOT, körülbelül tizennégy házaspár részvételével. Az előadásokat Dr. Tolnay Lajos szülész orvos, házasság-gondozó és felesége Márti tartotta, a férfi és női szerepekről, a kommunikációról. Gyerekeink a párhuzamosan szervezett programokon vettek részt. A csendesnapon közös igényként fogalmaztuk meg a folytatást, a rendszeres találkozást, beszélgetést, közös

imádságot. Arra vágytunk, hogy olyan testvéri- és imaközösség jöjjön létre, ahol hosszú távon számíthatunk egymásra, épülünk egymás élete és hite által. Gyermekeink pedig olyan közegben mozoghatnak, nőhetnek fel, ahol hasonló értékrendet tapasztalhatnak. 2005 áprilisában kezdődtek a rendszeres találkozások, úgy tizenhárom családdal. Mára kialakult egy kis közösség tíz házaspár részvételével.

Minden hónap utolsó előtti vasárnapján találkozunk, változó létszámmal, mégis rendszeresen. Az együtt töltött időt előre megbeszélt téma körüljárásával, együtt gondolkodással, személyes élményeink és kérdéseink megosztásával tesszük értékessé.

Az első évben egy házasságról szóló könyv nyomán (Dave, Claudia Harp: Ketten az úton) beszélgettünk, osztoztunk együtt hónapról, hónapra.

A második évben a gyerekneveléssel kapcsolatos kérdéseket vettük számba: a fegyelmezés, az engedelmes-ségre nevelés, gyerekeink egészséges személyiségfejlődése, az ünnepek fontossága és szervezése a családban. Sokat gazdagodtunk már eddig is a másik hite, életvitele, őszintesége által. Az együttlétek zárásaként a családok együtt vacsoráznak, amit alkalmanként más és más család készít elő.

Minden alkalommal fiatal segítők szerveznek programot gyerekeink számára. Ez jó alkalom az önfeledt közös játékokra, a közös alkotásra, barkácsolásra, beszélgetésre, osztozásra...

A rendszeres találkozásokon kívül többször kirándultunk együtt. Nyáron kerti sütögetésre és sok játékra is sor került. 2006 nyarán egy hétig a házaskörből hat család nyaralt Tihanyban.

2007. április 13-15-ét Dobogókőn csendes hétvégét tartottunk. A házaspároknak volt lehetősége az elmélyülésre, elvonulásra, a csendre, az imádságra, a páronkénti- illetve csoportos beszélgetésre is. Mindnyájunknak – gyerekeinknek is – igazi töltökeztést, pihenést, közösségi élményt jelentett!

Isten irgalmas szeretete, áldása kísérje tovább közösségünket, gyülekezetünket!

(Draskóczy Ildikó írása nyomán szerkesztette Csáky Gyöngyi)

TAKSONYI FILMKLUB-AJÁNLÓ

2009. április 26. 16.00

Kaspar Hauser
(Jeder für sich und Gott für alle)

Színes, magyarul beszélő német dráma
Rendező: Werner Herzog

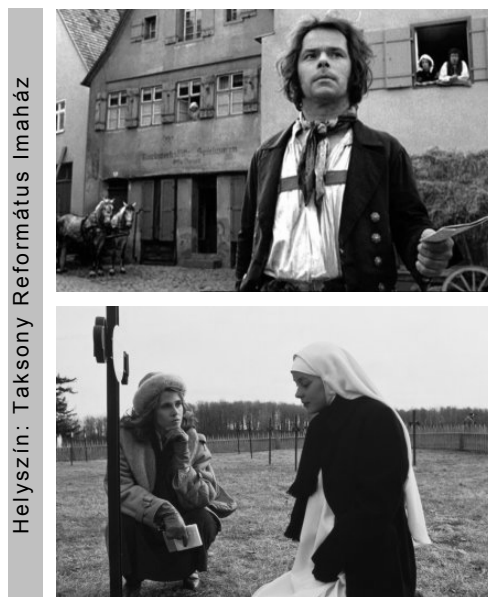
„Aki Kaspar Hauserher köti magát, Németország jövőjéhez köti magát.” Rudolf Steiner 1828. Pünkösd hétfőjén egy 16 év körüli fiút találnak Nürnberg egyik utcájában. Gyakorlatilag nem tud járni, nem tud beszélni. Vajon miért nevezték nemsokára „Európa gyermekének”? Egyáltalán - számít-e bármit is, mond-e a ma emberének bármit is Kaspar Hauser története?

2009. június 28. 16.00

Agnes, az Isten báránnya
(Agnes of God)

Színes, feliratos, amerikai filmdráma
Rendező: Norman Jewison

Egy fiatal apáca gyermeket szül a zárdában. Ki volt a gyerek apja? És kié a feladat, hogy megmentse – vagy megváltsa Ágnes nővért?

Helyszín: Taksony Református Imaház

SOLI DEO GLORIA

Kálvin János születésének 500. évfordulójára

A hitvitákban bővelkedő XVI. század fontos időszak volt a vallás megreformálása szempontjából. Ekkor alakultak ki protestáns gyökereink nagy reformátoraink munkássága nyomán, ekkor íródtak Kálvin János legfontosabb művei.

A francia származású JEAN CALVIN vagy CUVIN (latinul: JOHANNES CALVINUS), magyarosítva Kálvin János 1509. július 10-én, azaz 500 éve született Franciaországban, Noyon-ban, és 1564. május 27-én halt meg Genfben. Apja kérésére előbb Párizsban teológiát tanul, majd később, ugyancsak szülői javaslatra Orleans és Bourges városában jogot. „Apám már mint gyenge gyermeket, az isteni tudományokra szánt engem. Amikor azonban meglátta, hogy a jogtudomány nagyobb kilátásokat ad, ez arra készítette, hogy hirtelen megváltoztassa tervét. Így történt, hogy a filozófiai tanulmányokat a jogival cseréltem fel. Apám akarata iránti engedelmségből hűséges maradtam ehhez a tudományhoz. De végül is Isten előrelátásának rejtett ösztökéje életemnek más irányt adott.” (Kálvin János)

Életét, munkásságát Bázelen folytatta, ahol rádöbent, hogy az egyházat és a társadalmat meg kell reformálni a Szentírás segítségével. Megszületik életének fő műve az INSTITUTIO RELIGIONIS CHRISTIANAE, „A keresztyén vallás rendszere”, amely 1536-ban jelent meg, majd kibővítve és átdolgozva 1559-ben. (Magyarra Szenczi Molnár Albert fordította 1624-ben, miután Európa különböző városaiban Wittenbergben, Heidelbergben és Strassburgban tanulmányokat folytatott, dolgozott. Sírja a kolozsvári Házsongárdi temetőben található).

„Elhagytam hazámat – írja Kálvin - és azzal a szándékkal utaztam Németországba, hogy ott egy rejtett zugban, a régóta meghíúsult nyugalomnak éljek. De egészen más történt. Bázelen tartózkodtam ismeret-

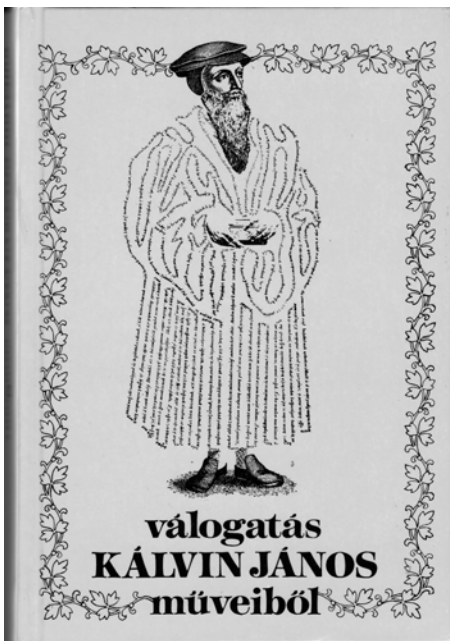
lenként. Akkoriban Franciaországban sok kegyes embert elégettek. Ezek a máglyák a németek egy részét nagy gyűlölettel töltötték el. Hogy ezt megfékezzék, istentelen és hazug könyveket terjesztettek, melyekben úgy állították be a dolgot, mintha azok, akiket ily kegyetlenül üldöztek, egyebek sem lennének mint új-rakeresztelők és lázongók, kik visszas tanításukkal nemcsak a vallást, de az egész társadalmi rendet fel akarták forgatni. Kötelességemnek tartottam, hogy ezek ellen a vádak ellen erőm szerint fellépjek. Sőt ez volt az oka annak, hogy keresztyén rendszeres tanításomat (Institutio) közre bocsássam.” (Kálvin János)

Hitének, gondolatrendszerének alaptételei: SOLUS CHRISTUS, azaz egyedül Krisztus által lehetünk részesei a hitnek, üdvösségnek. SOLA GRATIA, egyedül kegyelemből nyerhetjük el az üdvösséget, SOLA FIDE, azaz egyedül hit által üdvözölhetünk, és SOLA SCRIPTURA, egyedül a Szentírásból ismerhető meg az igazság. Végül az ismert gondolat: SOLI DEO GLORIA, azaz egyedül Istené a dicsőség.

„Istennek legyen hála az evangéliumban sokkal jobban előrehaladtunk, hogy életünk például ne szolgálhatna tisztaság, jóság, könyörületesség, mértékletesség, türelem, szerénység és bármiféle erény dolgában gyalázóinknak is. Hogy mi Istent őszintén féljük és tiszteljük, már abból is nyilvánvaló, hogy mind életünkkel, mind halálunkkal az ő nevét törekszünk megszentelni.” (Kálvin János, Előszó: 31-32.)

Tanításai szerint életünk célja Istent és önmagunkat megismerni, Isten dicsőségét szolgálni.

Csáky Gyöngyi

MEGHÍVÓ KÁLVIN ELŐADÁSRA

Faragó Csaba lelkipásztorunk továbbra is szeretettel vár mindenkit a Kálvin év tiszteletére szervezett előadásaira, melyeket Dr. Bolyki János **Válogatás Kálvin János műveiből** című kötete alapján tart.

Április 16. este 6 óra, Dunaharaszti Református Templom
Kálvin és a Szentírás

Május 14. este 6 óra, Dunaharaszti Református Templom
Kálvin tanítása Istenről

Június 11. este 6 óra, Dunaharaszti Református Templom
Az ember útja a teremtéstől az örök életig

„Íme kijelentem, hogy én abban a hitben akarok élni és meghalni, amelyet nekem Ő adott, semmiben nincsen reményem, menedékem, csupán abban, hogy engem kegyelméből fiának fogadott, ezen alapszik minden üdvösségem. Magamhoz ölelem kegyelmét, amelyben a mi Urunk Jézus Krisztus által engem részesített, szenvedéseinek, halálának érdemét elfogadva, hogy minden bűnöm eltemesse.”

(Kálvin János)

Ők ma gyerekek...

Ha MA kihagyod az esti mesét, holnap már lehet, hogy nem is kéri a fiad vagy a lányod.

Ha MA nem ülsz vele oda a társasjáték mellé, előfordulhat, hogy a jövő héten már késő lesz.

Ők MA gyerekek és nem pótolhatod be az önfelelt legózást, babázást úgy öt év múlva, amikor kevésbé szorítanak a megélhetési gondok, amikor már nem kell új szőnyeg vagy függöny az ablakra.

Ha MOST kihagyod az együttlét meghitt perceit, évek múltán talán már a meghitt beszélgetéseket sem igénylik.

Ha MOST nem sétálsz velük kézen fogva, akkor pár év múlva végleg elengedik a kezed, és kapaszkodó nélkül elsodródnak.

Visszahozhatatlanok és megismételhetetlenek a gyermekor napjai, hetek, hónapjai. Téglák ezek, amelyekből, és amelyre a felnőtt élet felépül. Ha sok téglá hiányzik, labilis lesz az építmény. (Bartos Éva)

E néhány sor megírásához, Isten több helyről csepegtette a gondolatokat. Már régóta foglalkoztat ez a téma, hogy hogyan tudom jól megélni keresztényként napjaimat ebben a rohanó világban, ahol minden, és gyakran mindenki azt sugározza felénk, hogy építsd fel magad, csinálj karriert, ha kell, gázolj át mindenkin.

Hogyan tudom a keresztényi értékeket sugározni, közvetíteni, munkahelyemen, családomban? Hogyan tudom a más jól megélni? Hogyan tudok szeretteimre jobban odafigyelni, és ami nekik és nekem talán a legfontosabb, velük tartalmas időt eltölteni? (nem a tv előtt)

Hát kezdjük el az elején!

Bizony nem természetes dolog az, hogy esti mesét mesélhetek, mert az azt jelenti, van gyermekem. Nem természetes dolog, hogy este hazatérve gyerek zsvajj fogad, és egy halom mosatlan, mert ez azt jelenti, nem vagyok egyedül.

Legyünk hálásak a körülöttünk lévőkért, akiket Isten adott mellénk és használjunk ki az időt, amit velük tölthetünk. Éljük meg a más jól, ne akarjuk siettetni a növekedésüket.

Gyakran hallom, „bárcsak egy kicsit idősebb lenne a gyermekem, akkor megtaníthatnám erre, vagy arra”, „bárcsak nyár lenne, mert akkor elmehetnénk nyaralni.”

Éljünk a mostban és legyünk hálásak, ha lehet holnap!

Hogyan tudom ezt kivitelezni? Hiszem, hogy ez csak akkor lehetséges, ha önmagammal és az Istennel való kapcsolatom rendezett.

Ravasz László gondolata jut eszembe:

„Vigyázzatok, aki napról- napra nem szentelődik, az napról-napra züllik!” Azt gondolom, hogy az Istenben való növekedés a siker kulcs. Csak akkor tudok jó anya, apa, feleség, férj, nagymama, nagypapa lenni, ha nem a magam erejére támaszkodom, nap mint nap, hanem Istenre!

Kívánom gyülekezetünk minden tagjának Istenben való növekedést, és hogy a napjainkat jól tudjuk megélni!

„...aki bízik az Úrban, azt Ő szeretettel veszi körül” (Zsoltárok 32,10)

Szanyi Éva

Ezt az oldalt a kisgyermekes szülőknek szeretnénk ajánlani. Pár hónappal ezelőtt Kendra Smiley gyermeknevelési könyvének néhány részletét kaptam kézhez Faragóné S. Emőke fordításában, ezért azok közlésével megpróbálunk a szülők segítségére sietni a gyermekek fegyelmezésével, nevelésével kapcsolatos kérdésekben. (A szerkesztő megjegyzése)

Kedveseim!

Hallottam néhány szülőtől, hogy azt állítják: az összes gyerekük akaratos. El tudjátok képzelni, hogy ez lehetséges? Hogyan definiálnátok az akaratos gyerekek fogalmát?

- Dr. James Dobson, az akaratos gyerekek elismert szakértője azt írta „úgy tűnik, hogy egy akaratos gyerek a világos elképzeléssel születik, hogy tudja hogyan akarja a világot működtetni és intoleráns mindazokkal szemben akik nem értenek vele egyet.” De várjatok csak... szerintem van itt még más is!

- Egy akaratos gyerek nem akar szükségszerűen mindenki más ellenőrzése alatt tartani; ő egyszerűen a saját világát akarja kontrollálni. És anya, apa, pont útban vagytok!

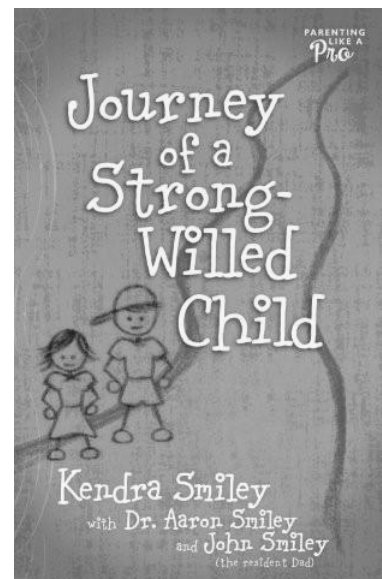
- Az akaratos gyerekeknek jellemzően van egy bizonyos stratégiájuk, hogy hogyan ellenőrzik az ő kis világukat, úgyszólván kedves szülők, nektek is kell legyen stratégiátok (a nevelésre)!

- Az akaratos gyerek gyakran dacos, de bájos és szórakoztató is tud lenni annak érdekében, hogy megszerezze az irányítást - és általában rendelkezik a manipuláció „ajándékával”.

- A „győzelem” érdekében még a büntetést is vállalja, kiváltképp, ha a következmény nem megfelelő vagy jelentéktelennek tekinthető a gyerekekre nézve.

Ezeket a gyerekeket gyakran félreértik. Nem rosszak, komiszak vagy ostobák. Mint a gyermeked szülője, a Te feladatod hogy tanulmányozd, és alaposan megismerd a gyermekedet. Mindig Te leszel a legjobb védőügyvédje.

(folytatjuk)

**A dunaharaszti református gyermek
szolgálócsoport
ismét kincskereső játszónapot szervez
2009. április 18-án szombaton,
10-13 óráig**

Ha van kedved egy kalandos délelőttöt velünk tölteni
kincskereséssel, gyere el!
Kincskereső haditerv:

- ❖ lelki kincsek játékos felkutatása a bibliai történetekben
- ❖ finomságok keresése izgalmas rejtekhelyeken
- ❖ pantomím
- ❖ éneklés gitárkísérettel
- ❖ kézműveskedés
- ❖ finom falatok

Helyszín: a Rákóczi Általános Iskola étkezője
(Dunaharaszti, Rákóczi út 1.) - gyülekező fél 10-től

**A Taksonyi Református Gyülekezet
játszónapot tart
2009. május 30-án, szombaton
10-14 óráig**

*Izgalmas programokkal várjuk a kalandvágyó gyerekeket!
Lész lovagi torna, színdarab,
muzsikálás, evés-ivás!*

Helyszín: a taksonyi református templom kertje
(Taksony, Virág utca 6.)

Mindenkit szeretettel várnak a szervezők!

(A rajzot Annau Julianna készítette.)

NEGYEDÉVI GYÜLEKEZETI NAPTÁR

Április

- 5. 10.00 Hittanos gyerekek virágvasárnapi i.t. (Dunaharaszti)
- 15.00 Hittanos gyerekek virágvasárnapi i.t. (Taksony)
- 8. 17.30 Bűnbánati istentisztelet (T.)
- 9. 18.00 Bűnbánati istentisztelet (Dh.)
- 10. 10.00 Nagypénteki úrvacsorás i.t. (Dh.)
- 18.00 Nagypénteki i.t. (T.)
- 11. 18.00 Bűnbánati istentisztelet (Dh.)
- 12. 7.00 Temetői i.t. (Dh.)
- 8.00 Húsvéti úrvacsorás i.t. (Dh.)
- 8.30 Húsvéti úrvacsorás i.t. (T.)
- 10.00 Húsvéti úrvacsorás i.t. (Dh.)
- 13. 10.00 Húsvéti úrvacsorás i.t. (Dh.)
- 16. 18.00 Válogatás Kálvin műveiből: 3. fejezet (Dh.)
- 18. 9.00 Játszónap (Dh.)
- 26. 16.00 Filmklub (T.)
- 30. 18.00 Liturgia: Mikor kezdődik és mikor fejeződik be az istentisztelet?

Május

- 5. 18.00 Liturgia: Éneklésünk
- 14. 18.00 Válogatás Kálvin műveiből: 4. fejezet (Dh.)
- 21. 18.00 Áldozó csütörtök, Serdülő konfirmációi vizsga (Dh.)
- 23. Gyülekezeti hajókirándulás
- 27. 17.30 Bűnbánati i.t. (T.)
- 28-30. 18.00 Konfirmandus evangelizáció (Dh.)
- 30. 9.00 Gyereknapi (T.)
- 31. 8.30 Pünkösd-i úrvacsorás i.t. (T.)
- 10.00 Pünkösd-i úrvacsorás i.t. (Dh.)

Június

- 1. 10.00 Pünkösd-i i.t., KONFIRMÁCIÓ, úrvacsora (Dh.)
- 4. 18.00 Liturgia: Imádságaink
- 7. 10.00 Tanévzáró i.t. (Dh.)
- 15.00 Tanévzáró i.t. (T.)
- 11. 18.00 Válogatás Kálvin műveiből: 5. fejezet (Dh.)
- 21. 16.00 Filmklub (T.)
- 25. 18.00 Liturgia: Az igehirdetés

EGYHÁZFENNTARTÓI JÁRULÉK

Szeretnénk köszönetet mondani mindazoknak, akik egyházunk fenntartásához adományaikkal az elmúlt esztendőben hozzájárultak. Sokan nem tudják, gyülekezetünk élete alapvetően két forrásból: híveink adományaiból és a persely pénzekből biztosított. Ezért nagyon fontos volt számunkra minden beérkezett adomány.

Látjuk, hogy a 2009-es esztendő anyagilag még nehezebb helyzetbe hozza a családokat, s az adakozás még nagyobb önzetlenséget igényel. Ezért előre is **köszönjük, ha testvéreink továbbra is segítik egyházunk életét és Istennek való szolgálatát.**

A 2009-es esztendőben gyülekezetünk presbitériuma korcsoportok szerint a következőképpen határozta meg az egyházfenntartói járulék minimumát:

Nyugdíjas: 2.500 Ft/év
Nyugdíjas család: 4.000 Ft/év
Aktív dolgozó: 4.500 Ft/év
Aktív dolgozó család: 6.000 Ft/év

Az egyházfenntartói járulék beszedése napjainkban a sok szélhámós házalása miatt egyre nehezebb, ezért **kérjük híveinket, hogy az egyházfenntartói járulékot** –hétköznapiakon a hivatali rend szerint, vagy a vasárnapi istentiszteletek alkalmával- **a lelkészi hivatalba hozzák be.**

Az egyházfenntartói járulék befizetésének másik módja a banki átutalás.

Számlaszámunk: 1091 8001-0000 0038-2813 0003

A megjegyzés rovatba kérjük feltüntetni: „*egyházfenntartói járulék 2009.*”

Mivel gyülekezeti életünk kifizetése folyamatosak, ezért tisztelettel kérünk mindenkit, befizetését az év első felében rendezze.

A Magyarországi Református Egyház technikai kódja: 0066

Az ide érkező adományokat a Közegyház kapja, s abból a Református Egyház Intézményei részesülnek.

Sajnos gyülekezetünknek még nincs alapítványa, így az 1% -os adófelajánlásokat nem tudjuk fogadni. A következő alapítványokat ajánljuk a testvérek figyelmébe:

Bethesda Kórház Alapítványa:	18042539-1-42	Agapé Alapítvány (Ceglédi Szeretetotthon)	18674145-1-13
Magyar Bibliatársulat Alapítvány	19700739-2-43	KÁROLI GÁSPÁR Egyetemi Alapítvány	18229336-1-43
Magyar Református Presbiteri Szövetség	19675039-1-43	Református Fiatalok Szövetsége	19018184-1-43
Ref. Dunamenti Kistérségi Diakónia (Majosháza)	18673539-1-13	BÁRKA Alapítvány, Dunaharaszti	19664383-2-13

Dunaharaszti Református Templom - Rákóczi út 21.
Taksonyi Református Imaház - Virág utca 6.
Lelkipásztor: Faragó Csaba (tel. 24 490-389)
Honlap: www.dunaharasztireformatus.hu

Felelős kiadó: Faragó Csaba - Szerkesztő: Csáky Gyöngyi
Szerzők: Bozsóki Artúr, Draskóczi Ildikó, Faragóné S. Emőke, Horváth Csaba,
Szanyi Éva, Szathmári Éva, Váczi Gábor - Tördelés, grafika: Csáky István
e-mail: szerkesztoseg@dunaharasztireformatus.hu